



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 340/2020
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Стојановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Тодоровић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж. 4655/19 од 28.11.2019. године, у седници од 12.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж. 4655/19 од 28.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П. 2463/18 од 15.07.2019. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да га је тужени узнемиравао у коришћењу његових катастарских парцела у КО ... на начин описан у изреци, те да се туженом забрани да убудуће узнемирава тужиоца, и да му на име измакле добити исплати 69.120 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади парничне трошкове у износу од 51.000 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4655/2019 од 28.11.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 31.05.2018. године тужилац је тражио утврђење да га је тужени узнемиравао у коришћењу катастарских парцела, као и накнаду материјалне штете у износу од 69.120 динара. Као вредност предмета спора у тужби је означен износ од 10.000 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази

динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**